

Sång

för

Finlands nya Indelta Militär.

Sjunges såsom: "Suomen poika pellollansa," &c.

När vår store Furste kallar
 När oss manar Kejsarns röst,
 När som krigs-trumpeten skallar —
 Vidgas Finska gossars bröst,
 Hjertat modigt slår i barmen
 Och till handling höjes armen.

Finnen känner ingen fara —
 Allvar är hans hela lif:
 Gif ett fält åt honom bara,
 Svärd och lod åt honom gif!
 Spade, plog få gerna hvila —
 Trygg han ses till striden ila.

Halfva Europa känner
 Sedan fordna da'r vårt namn:
 Än vi äro bra — som vänner;
 Ovän räds — att ta's i fann —
 Tryckas mellan finska näfvar —
 Der, likt fångad sparf, han bäfvar.

När vi få muskötens bära,
 Vinna Krigarns ädla skick
 Skönt vi häfda — Fädrens ära,
 Döden bjuds — vår lugna blick:
 Gladt vi följa — Kejsarns Pana,
 Buren högt på örans bana.

*"Trohet" — Fanars lösen — tecknas
Skönt på fanans nya duk:
Trohet som vår arfdygd räknas —
Aldrig kommer hon ur bruk.
Fasthet, Tro — Finskmanndygder —
Stå som Fur' i våra bygder.*

*För "Vårt Land" och Kejsarns ära
Vi som Finska klippor stå.
Den som kommer oss för nära —
Finska stålet biter på.
Om vi dödens famntag möte —
Skönt vi sjunka i Dess sköte.*

*Sist min hembygds värbäck brusar —
Flickan suckar fram — mitt namn;
Vinden det bland granar susar —
Eko't gömmer i sin famn:
Om mitt namn jag bar med ära —
Finlands Söner högt det bära.*

Uppsatt af Underofficeraren vid 6 Indelta Skarpskytte-Batal-
jonens 2:dra Kompani, H. N. Helenius.

Imprimatur: L. Heimbäcker.

Åbo, hos J. W. Lillja & Co., 1857.